

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 6/2021
22.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Шарића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05) и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Шарића, адвоката Радослава Баћовића, Данила Шарића и Дејана Лазаревића, окривљеног Милоша Цајића, адвоката Милана Вујина, окривљеног Бошка Недића, адвоката Миљане Перендије, окривљеног Борислава Туњића, адвоката Драгана Плазинића, окривљеног Жељка Вујановића, адвоката Далибора Катанчевића, окривљеног Родољуба Радуловића, адвоката Велислава Милутиновића, окривљеног Николе Димитријевића, адвоката Дејана Лазаревића, окривљеног Петра Обрадовића, адвоката Марка Јанковића, окривљених Милана Миловца и Ненада Новаковића, адвоката Милана Бирмана, окривљеног Михајла Ђоковића, адвоката Стевана Протића, окривљеног Горана Соковића, адвоката Марка Кљајевића, са допуном од 14.12.2020. године, окривљеног Небојше Сретеновића, адвоката Немање Васиљевића и Софије Илић, окривљеног Дарка Тошића, адвоката Радослава Баћовића и Данила Шарића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр 82/16 од 10.12.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 22/19 од 12.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.04.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Шарића, адвоката Радослава Баћовића и Данила Шарића, као основан, па се у односу на овог окривљеног, а по службеној дужности применом одредбе члана 489. став 2. ЗКП, и у односу на окривљене Горана Соковића, Жељка Вујановића, Марка Пандрица, Николе Димитријевића, Ненада Новаковића, Бошка Недића, Петра Обрадовића, Небојше Сретеновића, Михајла Ђоковића, Родољуба Радуловића, Борислава Туњића, Милана Миловца, Живка Сибинског, Дарка Тошића, Милоша Цајића и сведоке сараднике АА, ББ и ВВ, **УКИДА** правноснажна пресуда Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 22/19 од 12.06.2020. године, у осуђујућем делу описаном у ставу I и III изреке те пресуде, и предмет се у том делу **ВРАЋА** Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр 82/16 од 10.12.2018. године, у ставу I, окривљени Дарко Шарић, Горан Соковић, Жељко Вујановић, Марко Пандрц, Никола Димитријевић, Милош Цајић, Ненад Новаковић, Бошко Недић, Петар Обрадовић, Небојша Сретеновић, Михајло Ђоковић, Родољуб Радуловић, Марко Рачић, Владимир Рачић, Борислав Туњић, Милан Миловац, Живко Сибински, Дарко Тошић, сведок сарадник ББ, сведок сарадник ВВ и сведок сарадник АА, оглашени су кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05) у саизвршилаштву у продуженом трајању у вези са чланом 33. и 61. истог Кривичног законика, сведок сарадник ВВ оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05), окривљени Бобан Стојиљковић оглашен је кривим да је извршио кривично дело недозвољено ношење оружја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, окривљени Марко Дабовић, окривљени Ненад Новаковић и сведок сарадник ББ оглашени су кривим да су извршили сваки по једно кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, па је окривљеном Ненаду Новаковићу за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05) у продуженом трајању у саизвршилаштву у вези члана 61. и 33. истог Кривичног законика, утврђена појединачна казна затвора у трајању од 12 година и 6 месеци, а за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, појединачна казна затвора у трајању од 1 године, те даљом применом одредби члана 4, 22, 42, 45. и 60. Кривичног законика и члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), у вези са чланом 504г Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“, број 70/01... 76/10), сведоку сараднику ВВ за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05) у продуженом трајању у саизвршилаштву у вези са чланом 61. и 33. истог Кривичног законика, утврђена појединачна казна затвора у трајању од 8 месеци, а за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05) појединачна казна затвора у трајању од 4 месеца, сведоку сараднику ББ за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05) у продуженом трајању у саизвршилаштву у вези са чланом 61. и 33. истог Кривичног законика појединачна казна затвора у трајању од 6 месеци, а за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ појединачна казна затвора у трајању од 3 месеца, па су применом наведених законских чланова, те одредбе члана 60. Кривичног законика за напред наведена извршена кривична дела осуђени:

-окривљени Дарко Шарић, на казну затвора у трајању од 15 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 17.03.2014. године када је лишен слободе па на даље,

-окривљени Горан Соковић, на казну затвора у трајању од 15 година,

-окривљени Жељко Вујановић, на казну затвора у трајању од 14 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 15.10.2009. године до

23.05.2014. године, као и време проведено уз примену мере забране напуштања стана уз електронски надзор која се му се рачуна од 23.05.2014. године па надаље,

-окривљени Марко Пандрц, на казну затвора у трајању од 13 година и 6 месеци,

-окривљени Никола Димитријевић, на казну затвора у трајању од 13 година,

-окривљени Милош Цајић, на казну затвора у трајању од 11 година и 6 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 12.01.2010. године до 03.02.2014. године, као и време проведено уз примену мере забране напуштања стана уз електронски надзор која се му се рачуна од 03.02.2014. године па надаље, као и време проведено у екстрационом притвору, а по основу овог поступка,

-окривљени Дарко Тошић, на казну затвора у трајању од 13 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 01.09.2016. године до 27.01.2017. године, када је пуштен на слободу након достављања доказа да је уплаћено јемство одређено решењем овога суда К. По1 бр 82/16 од 24.01.2017. године, а којим је замењен притвор у коме се налазио, као и време проведено у екстрационом притвору у периоду од 03.07.2015. године до 31.08.2016. године,

-окривљени Ненад Новаковић, на јединствену казну затвора у трајању од 13 година,

-окривљени Бошко Недић, на казну затвора у трајању од 13 година,

-окривљени Петар Обрадовић, на казну затвора у трајању од 12 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору који му се рачуна од 10.11.2017. године па надаље,

-окривљени Небојша Сретеновић, на казну затвора у трајању од 10 година и 6 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору који му се рачуна од 06.11.2017. године па надаље,

-окривљени Михајло Ђоковић, на казну затвора у трајању од 10 година и 6 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору који му се рачуна од 22.05.2015. године, као и време проведено у екстрадионом притвору у периоду од 28.04.2015. године до 22.05.2015. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана уз електронски надзор којом му је притвор замењен од 20.10.2015. године до 10.07.2018. године, када му је мера забране напуштања стана уз електронски надзор замењена мером забране напуштања боравишта,

-окривљени Родољуб Радуловић, на казну затвора у трајању од 11 година,

-окривљени Марко Рачић, на казну затвора у трајању од 10 година и 6 месеци,

-окривљени Владимир Рачић, на казну затвора у трајању од 10 година и 6 месеци,

-окривљени Борислав Туњић, на казну затвора у трајању од 10 година и 6 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 27.01.2010. године до 21.10.2013. године, и време по мери забране напуштања стана уз електронски надзор од 21.10.2013. године до 14.11.2014. године, када је ова мера замењена мером забране напуштања боравишта,

-окривљени Милан Миловац, на казну затвора у трајању од 11 година и 6 месеци,

-окривљени Живко Сибински, на казну затвора у трајању од 10 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 04.02.2013. године до 29.04.2014. године,

-сведок сарадник ББ, на јединствену казну затвора у трајању од 8 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 11.10.2011. године до 06.06.2012. године,

-сведок сарадник АА, на казну затвора у трајању од 5 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 27.01.2010. године до 25.06.2010. године,

-сведок сарадник ВВ, на јединствену казну затвора у трајању од 10 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 20.10.2009. године до 12.08.2010. године,

-окривљени Бобан Стојиљковић за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 14.04.2011. године до 01.07.2014. године,

-окривљени Марко Дабовић, за кривично дело из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ на казну затвора у трајању од 1 године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 14.04.2011. године до 30.06.2014. године.

Истом пресудом, на основу члана 262. став 2. у вези члана 264. став 1. ЗКП обавезани су окривљени да надокнаде трошкове кривичног поступка и одређено да ће одлука о висини трошкова кривичног поступка бити донета у форми посебног решења када се прибаве тачни и прецизни подаци о њиховој висини.

Наведеном пресудом на основу члана 264. став 3. ЗКП и члана 27. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима („Службени гласник РС“, број 57/03 и 69/11) обавезани су окривљени Дарко Шарић, Горан Соковић, Жељко Вујановић, Марко Пандрц, Никола Димитријевић, Дарко Тошић, Милош Цајић, Ненад Новаковић, Бошко Недић, Петар Обрадовић, Небојша Сретеновић, Михајло Ђоковић, Родољуб Радуловић, Марко Рачић, Владимир Рачић, Борислав Туњић, Милан Миловац, Живко Сибински, Бобан Стојиљковић, Марко Дабовић, сведок сарадник ББ, сведок сарадник ВВ и сведок сарадник АА да на име паушала плате суду износ од по 20.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Истом пресудом у ставу II изреке, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП окривљени Бобан Стојиљковић и окривљени Марко Дабовић, ослобођени су од оптужбе да су извршили по једно кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. Кривичног законика и кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 72/09 од 30.09.2009. године).

Наведеном пресудом на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП окривљени Мирко Кнежевић и окривљени Милош Николић ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела у саизвршилаштву из члана 333. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ.

Истом пресудом у ставу III изреке, на основу одредбе члана 422. став 3. ЗКП у односу на окривљеног Милоша Николића одбијена је оптужба да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ.

Наведеном пресудом одлучено је да у II и III ставу ове пресуде трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

На основу одредбе члана 425а ЗКП окривљенима Дарку Шарићу, Петру Обрадовићу и Небојши Сретеновићу продужен је притвор и одређено да притвор може трајати до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, док је на основу члана 209. став 4. ЗКП, окривљенима Жељку Вујановићу и Милошу Цајићу продужена мера забране напуштања стана уз електронски надзор, које могу трајати док постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљених на издржавање кривичне санкције које се састоји у лишењу слободе.

Истом пресудом одбијен је предлог заменика Тужиоца за организовани криминал да се против окривљених Николе Димитријевића, Жељка Вујановића, Милоша Цајића, Борислава Туњића, Бобана Стојиљковића, Марка Дабовића, Дарка Тошића и Живка Сибинског одреди притвор сагласно одредби члана 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, као неоснован, а у односу на окривљене Горана Соковића, Марка Пандрца, Бошка Недића, Ненада Новаковића, Милана Миловца, Марка Рачића, Владимира Рачића и Родољуба Радуловића одбачен је као недозвољен предлог да се притвор продужи.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 22/19 од 12.06.2020. године, у ставу I, поводом жалби бранилаца окривљеног Дарка Шарића, адвоката Данила Шарића, адвоката Дејана Лазаревића и адвоката Горана Јовандића, окривљеног Жељка Вујановића и браниоца сведока сарадника АА, адвоката Бранка Арменка, а по службеној дужности у односу на сведоке сараднике ББ и ВВ, применом одредбе члана 454. ЗКП, поводом жалби браниоца окривљеног Ненада Новаковића, адвоката Милана Бирмана и браниоца окривљеног Милана Миловца, адвоката Милана Бирмана, у складу са одредбом члана 451. став 2. тачка 1) ЗКП и делимичним усвајањем жалби Тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљених Дарка Шарића, Николе Димитријевића и Дарка Тошића, адвоката Радослава Баћовића, браниоца окривљеног Горана Соковића, адвоката Марка Кљајевића, бранилаца окривљеног Жељка Вујановића, адвоката Далибора Катанчевића и адвоката Момчила Минића, браниоца окривљеног Марка Пандрца, адвоката Милана Вујина, браниоца окривљеног Николе Димитријевића, адвоката Дејана Лазаревића, браниоца окривљеног Бошка Недића, адвоката Миљане Перендије, браниоца окривљеног Петра Обрадовића, адвоката Марка Јанковића, бранилаца окривљеног Небојше Сретеновића, адвоката Немање Васиљевића и адвоката Софије Илић, браниоца окривљеног Михајла Ђоковића, адвоката Стевана Протића, бранилаца окривљеног Родољуба Радуловића, адвоката Велислава Милутиновића и адвоката Марка Милутиновића, окривљеног Борислава Туњића и његовог браниоца адвоката Драгана Плазанића, браниоца окривљеног Живка Сибинског, адвоката Љиљане Тесаровић и браниоца окривљеног Дарка Тошића, адвоката Данила Шарића, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 82/16 од 10.12.2018. године у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о казнама, тако што је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење нашао, да се у кривичноправним радњама окривљених Дарка Шарића, Горана Соковића, Жељка Вујановића, Марка

Пандрца, Николе Димитријевића, Ненада Новаковића, Бошка Недића, Петра Обрадовића, Небојше Сретеновића, Михајла Ђоковића, Родољуба Радуловића, Борислава Туњића, Милана Миловца, Живка Сибинског и Дарка Тошића, сведока сарадника ББ, сведока сарадника ВВ и сведока сарадника АА, стичу сва законска обележја по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 85/05), за које их је првостепени суд огласио кривим у ставу I изреке, па их је применом наведеног законског прописа и одредаба члана 4, 42. и 45. КЗ осудио и то: окривљеног Дарка Шарића на казну затвора у трајању од 15 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 17.03.2014. године па на даље, окривљеног Горана Соковића на казну затвора у трајању од 15 година, окривљеног Жељка Вујановића на казну затвора у трајању од 14 година у коју му се урачунава време које је провео у притвору у периоду од 15.10.2009. године до 23.05.2014. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана уз електронски надзор од 23.05.2014. године, окривљеног Марка Пандрца на казну затвора у трајању од 12 година и 6 месеци, окривљеног Николу Димитријевића на казну затвора у трајању од 12 година, окривљеног Дарка Тошића на казну затвора у трајању од 10 година у коју му се урачунава време проведено у екстрадиционом притвору од 03.07.2015. године до 31.08.2016. године и време проведено у притвору од 01.09.2016. године па до 27.01.2017. године, када је пуштен на слободу уз уплаћено јемство којим је замењен притвор, окривљеног Ненада Новаковића на казну затвора у трајању од 11 година, окривљеног Бошка Недића на казну затвора у трајању од 12 година и 6 месеци, окривљеног Петра Обрадовића на казну затвора у трајању од 11 година у коју му се урачунава време проведено у притвору у од 10.11.2017. године па надаље, окривљеног Небојшу Сретеновића на казну затвора у трајању од 10 година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 06.11.2017. године, окривљеног Михајла Ђоковића на казну затвора у трајању од 9 година и 6 месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.05.2015. године, као и време проведено у екстрадиционом у притвору у периоду од 28.04.2015. године до 22.05.2015. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана уз електронски надзор у периоду од 20.10.2015. године до 10.07.2018. године, када му је мера забране напуштања стана уз електронски надзор замењена мером забране напуштања боравишта, окривљеног Родољуба Радуловића на казну затвора у трајању од 10 година, окривљеног Борислава Туњића на казну затвора у трајању од 9 година и 6 месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 27.01.2010. године до 21.10.2013. године и време проведено на мери забране напуштања стана уз електронски надзор у периоду од 21.10.2013. године до 14.11.2014. године, када му је ова мера замењена мером забране напуштања боравишта, окривљеног Милана Миловца на казну затвора у трајању од 11 година, окривљеног Живка Сибинског на казну затвора у трајању од 9 година и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 04.02.2013. године до 29.04.2014. године, сведока сарадника ББ на казну затвора у трајању од 6 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 11.10.2011. године до 06.06.2012. године, сведока сарадника АА на казну затвора у трајању од 5 месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 27.01.2010. године до 25.06.2010. године, а сведоку сараднику ВВ претходно је за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05) утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци, а за кривично

дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05) задржана је као правилно утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 месеци у коју казну му се урачувана време проведено у притвору у периоду од 20.10.2009. године до 12.08.2010. године.

Наведеном пресудом, у преосталом делу, жалбе Тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљених Дарка Шарића, Николе Димитријевића, Дарка Тошића, адвоката Радослава Баћовића, браниоца окривљеног Горана Соковића, адвоката Марка Кљајевића, бранилаца окривљеног Жељка Вујановића, адвоката Далибора Катанчевића и адвоката Момчила Минића, браниоца окривљеног Марка Пандрца, адвоката Милана Вујина, браниоца окривљеног Николе Димитријевића, адвоката Дејана Лазаревића, браниоца окривљеног Ненада Новаковића, адвоката Милана Бирмана, браниоца окривљеног Бошка Недића, адвоката Миљане Перендија, браниоца окривљеног Петра Обрадовића, адвоката Марка Јанковића, бранилаца окривљеног Небојше Сретеновића, адвоката Немање Васиљевића и адвоката Софије Илић, браниоца окривљеног Михајла Ђоковића, адвоката Стевана Протића, бранилаца окривљеног Родољуба Радуловића, адвоката Велислава Милутиновића и адвоката Марка Милутиновића, окривљеног Борислава Туњића и његовог браниоца адвоката Драгана Плазанића, браниоца окривљеног Милана Миловца, адвоката Милана Бирмана, браниоца окривљеног Живка Сибинског, адвоката Љиљане Тесаровић и браниоца окривљеног Дарка Тошића, адвоката Данила Шарића, као и жалбе бранилаца окривљеног Дарка Шарића, адвоката Данила Шарића, адвоката Дејана Лазаревића и адвоката Горана Јовандића, окривљеног Жељка Вујановића и браниоца сведока сарадника АА, адвоката Бранка Арменка, одбијене су као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Истом пресудом у ставу II изреке, усвајањем жалбе браниоца окривљеног Марка Дабовића, адвоката Дејана Лазаревића, а поводом жалби окривљеног Марка Дабовића и браниоца окривљеног Ненада Новаковића, адвоката Милана Бирмана, у односу на окривљеног Ненада Новаковића и сведока сарадника ББ применом одредбе члана 454. ЗКП, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.ПоI 82/16 од 10.12.2018. године у односу на кривичноправне радње описане под тачком 1.7, тако да гласи да се према окривљенима Марку Дабовићу, Ненаду Новаковићу и сведоку сараднику ББ на основу одредбе члана 422. тачка 3) ЗКП одбија оптужба да су извршили сваки по једно кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, као и да трошкови поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Наведеном пресудом у ставу III изреке, делимичним усвајањем жалби окривљеног Милоша Цајића и његовог браниоца адвоката Милана Вујина преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.ПоI бр 82/16 од 10.12.2018. године, у односу на окривљеног Милоша Цајића, па је окривљени Милош Цајић оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05) и осуђен је на казну затвора у трајању од 9 година и 6 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у екстрадицијом притвору у

периоду од 06.11.2009. године до 12.01.2010. године, у притвору у периоду од 12.01.2010. године до 03.02.2014. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана уз електронски надзор од 03.02.2014. године до 16.10.2019. године, када му је ова мера замењена мером забране напуштања боравишта.

У ставу III наведене пресуде, обавезан је окривљени Милош Цајић да плати Апелационом суду у Београду на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака ове пресуде, као и да плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће одлучити првостепени суд посебним решењем, док су жалбе окривљеног Милоша Цајића и његовог браниоца адвоката Милана Вујина у преосталом делу одбијене као неосноване.

У ставу IV наведене пресуде, усвајањем жалби браниоца окривљеног Марка Рачића, адвоката Владимира Гајића и браниоца окривљеног Владимира Рачића, адвоката Живорада Лекића, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр 82/16 од 10.12.2018. године, у односу на окривљене Марка Рачића и Владимира Рачића, тако да је према окривљеном Марку Рачићу и Владимиру Рачићу на основу одредбе члана 422. тачка 3) ЗКП одбијена оптужба да су извршили кривично дело удруживања ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. КЗ, а окривљени Марко Рачић и Владимир Рачић су на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05) и одређено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Ставом V наведене пресуде, усвајањем жалби окривљеног Бобана Стојиљковића и његовог браниоца Дејана Лазаревића преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр 82/16 од 10.12.2018. године у односу на окривљеног Бобана Стојиљковића у осуђујућем делу, везано за кривичноправне радње описане у тачки 1.6 изреке првостепене пресуде, тако да је окривљени Бобан Стојиљковић на основу одребе члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и одређено је да трошкови поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Милоша Цајића, адвокат Милан Вујин, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП и битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи првостепену и другостепену пресуду или да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновну одлуку Апелационом суду у Београду;

-бранилац окривљеног Бошка Недића, адвокат Миљана Перендија, због повреда закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 6. став 4. КЗ, са предлогом да

Врховни касациони суд преиначи првостепену и другостепену одлуку и окривљеног ослободи од оптужбе или да првостепену и другостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку, а да се у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди одлагање извршења правноснажне пресуде;

- бранилац окривљеног Борислава Туњића, адвокат Драган Плазинић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење другостепеном суду, али пред потпуно измењеним већем или да преиначи побијане пресуде, тако што ће одбацити оптужницу КТС. бр. 17/09 од 12.04.2010. године у односу на окривљеног Борислава Туњића;

- бранилац окривљеног Жељка Вујановића, адвокат Далибор Катанчевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4), 9) и 10) и став 2. тачка 1) ЗКП, као и повреда закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду и то већу у другом саставу, као и да обавести браниоца о одржавању седнице већа и одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине, сходно члану 488. став 2. и 3. ЗКП;

-бранилац окривљеног Родољуба Радуловића, адвокат Велислав Милутиновић, због повреда члана 449. и 450. ЗКП у вези члана 74. и 438. став 1. тачка 5) ЗКП, члана 8. до 10. КЗ РС, и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати другостепеном суду на нови поступак, а да браниоц буде обавештен о седници већа ради додатног разјашњења навода;

-браниоци окривљеног Дарка Шарића, адвокати Радослав Баћовић и Данило Шарић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4, 5, 9) и 10) и став 2. тачка 1, 2) и 3) ЗКП, повреде чланова 15, 16, 68, 71, 74, 84, 449. став 2, 450. став 6. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду и нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем, а да се у смислу члана 488. став 3. ЗКП одложи односно прекине извршење правноснажне пресуде;

-бранилац окривљеног Дарка Шарића, адвокат Дејан Лазаревић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), 2), 7) и 9) ЗКП и повреда закона из члана 439. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи или да преиначи само другостепену пресуду и окривљеног Дарка Шарића ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду пред потпуно измењеним већем или да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновну одлуку другостепеном суду пред потпуно измењеним већем;

-бранилац окривљеног Николе Димитријевића, адвокат Дејан Лазаревић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), 2), 7) и 9) и повреде закона из члана 439. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи или да преиначи само другостепену пресуду и окривљеног Николу Димитријевића ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду пред потпуно измењеним већем или да укине

другостепену пресуду и предмет врати на поновну одлуку другостепеном суду такође пред потпуно измењеним већем;

-бранилац окривљеног Петра Обрадовића, адвокат Марко Јанковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), 2), 7) и 9) ЗКП и повреда закона из члана 439. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи или да преиначи другостепену пресуду и окривљеног Петра Обрадовића ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду пред потпуно измењеним већем или да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновну одлуку другостепеном суду такође пред потпуно измењеним већем;

-бранилац окривљених Милана Миловца и Ненада Новаковића, адвокат Милан Бирман, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5), 7) и 11) и став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, члана 74. у вези члана 449. и 450. ЗКП, члана 83. став 1. у вези члана 16. став 5. ЗКП, члана 82. став 2. ЗКП, повреде члана 462. став 3. ЗКП, повреда закона из члана 439. ЗКП у вези члана 10. у вези члана 8. став 1. ЗКП и члана 112. КЗ, као и чланова 504а, 504е, 504ж и 504з ЗКП („Службени лист СРЈ“, број 70/01... 40/07 и др), са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљене ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати другостепеном суду на понови поступак и одлучивање, с тим да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем;

-бранилац окривљеног Михајла Ђоковића, адвокат Стеван Протић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду односно да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду или да преиначи првостепену и другостепену пресуду и донесе ослобађајућу пресуду или да преиначи другостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеном Михајлу Ђоковићу изрећи јединствену казну затвора сходно члану 62. у вези члана 60. КЗ, а при томе узимајући као утврђене издржану казну затвора у трајању од 7 година коју је окривљени издржао у Италији и казну затвора у трајању од 9 година и 6 месеци изречену пресудом другостепеног суда;

-бранилац окривљеног Горана Соковића, адвокат Марко Кљајевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев на основу члана 416. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП, одбаци оптужнице Тужилаштва за организовани криминал КТС. бр. 17/09 од 12.04.2010. године, КТС. бр. 17/09 од 24.03.2011. године, КТ. бр. 26/10 од 17.05.2011. године, КТС. бр. 17/09 од 27.06.2011. године, КТ. бр. 7/11 од 14.10.2011. године и КТ. бр. 27/11 од 26.10.2012. године у односу на овог окривљеног, јер Виши суд у Београду по члану 47. Закона о пружању међународне правне помоћи у кривичним стварима („Службени гласник РС“, бр. 20 од 19.03.2009. године) није имао право да држављанину Републике Црне Горе, окривљеном Горану Соковићу суди у одсуству или да преиначи другостепену пресуду у ставу I, тако што ће окривљеног Горана Соковића ослободити од оптужбе за кривичноправне радње наведене у ставу I првостепене пресуде за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 85/05...) или да укине другостепену пресуду у ставу I изреке пресуде

у односу на окривљеног Горана Соковића и предмет врати другостепеном суду. Наведени захтев допуњен је дана 14.12.2020. године;

-браниоци окривљеног Небојше Сретеновића, адвокати Немања Васиљевић и Софија Илић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијане одлуке и окривљеног ослободи од оптужбе;

- браниоци окривљеног Дарка Тошића, адвокати Радослав Баћовић и Данило Шарић, због повреде закона у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) став 2. и 4. ЗКП, битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4, 5, 9) и 10) и став 2. тачка 1) ЗКП, члана 15, 16. став 2, 68, 71, 74, 83, 84, 419, 446, 449. и 450. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно првостепеном или другостепеном суду и нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем које ће бити непристрасно, као и да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи или прекине у складу са чланом 488. став 3. ЗКП;

Након што је примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених Дарка Шарића, адвоката Радослава Баћовића и Данила Шарића је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Шарића, адвоката Радослава Баћовића и Данила Шарића другостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, наводима да су у доношењу те пресуде учествовале судије Милимир Лукић, као председик већа и Бојана Пауновић, као члан већа, који су у истом својству донели одлуке којима је одлучивано о жалбама браниоца окривљеног Дарка Шарића на решења о продужењу притвора. У захтеву се наводи да је у образложењима наведених решења изражен став ових судија о постојању оправдане сумње да је окривљени Дарко Шарић један од организатора криминалне групе, да је имао планиране и честе контакте са лицима која су основано сумњива да су припадници те организоване криминалне групе, а која су била у бекству, а да је група за потребе свог рада и деловања, својим припадницима ставила на располагање фалсификоване путне исправе, као и да је та организована криминална група од продаје опојних дрога остварила профит од више милиона евра, да је деловала дуже време, исказујући упорност у деловању, због чега је непристрасност судија Милимира Лукића и Бојане Пауновић доведена у питање, па их је требало изузети од одлучивања у другостепеном поступку и приликом доношења другостепене пресуде.

Из списка предмета произилази да је пресуда Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 22/19 од 12.06.2020. године донета у већу састављеном од судија Милимира Лукића, као председника већа, Бојане Пауновић, мр Сретка Јанковића, Весне Петровић и Татјане Вуковић, као чланова већа.

Из списка предмета произилази да је решење Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 226/17 од 25.10.2017. године донето у већу састављеном од судија Милимира Лукића, као председника већа, Надежде Мијатовић и Бојане Пауновић, као чланова већа.

Из списка предмета произилази да је решење Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 222/18 од 15.10.2018. године донето у већу састављеном од судија Милимира Лукића, као председника већа, Наде Зец и Бојане Пауновић, као чланова већа.

Из образложења решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 226/17 од 25.10.2017. године и Кж2 По1 222/18 од 15.10.2018. године, произилази да по налажењу суда постоје разлози за продужење притвора према окривљеном Дарку Шарићу прописани одредбом члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП, због постојања оправдане сумње да је овај окривљени један од организатора криминалне групе која је деловала у међународним размерама, и да је у том својству имао планиране и честе контакте са лицима која су основано сумњива да су припадници те организоване групе, која се још увек налазе у бекству, а да постоји оправдана сумња да је наведена организована криминална група за потребе свог рада и деловања својим припадницима стављала на располагање фалсификоване путне исправе... као и да постоји оправдана сумња да је ова организована криминална група од продаје опојне дроге остварила профит од више десетина милиона евра, а да највећи део тог новца до сада није пронађен и за који постоји оправдана сумња да је и даље доступан свим припадницима организоване криминалне групе који се налазе у бекству, па и окривљеном Дарку Шарићу, на шта несумњиво указује његово успешно вишегодишње скривање, а што би окривљени у случају пуштања на слободу могао да искористи за бекство и скривање од државних органа Републике Србије, ради избегавања кривичног гоњења.

Из наведених образложења такође произилази да по налажењу суда постоје разлози за продужење притвора према окривљеном Дарку Шарићу прописани одредбом члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, због постојања оправдане сумње да је организована криминална група постојала и деловала дуже време, да се окривљеном Дарку Шарићу ставља на терет да је у оквиру те групе, као њен организатор, у дужем временском периоду предузео већи број радњи извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. КЗ, ангажовањем већег броја лица на територији Западне Европе и Јужне Америке, што говори о исказаној нарочитој упорности у деловању, па узимајући у обзир и ранију осуђиваност овог окривљеног, то све указује да би окривљени пуштањем на слободу могао поновити исто или истородно кривично дело.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода је гарантовано да свако, током одлучивања о његовим грађанским

правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 37. став 1. ЗКП прописано је да ће судија бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету, уколико је у том предмету у одређеном односу са окривљеним (тачка 1), 2) и 3) или када је имао одређене процесне улоге у том истом предмету (тачка 4) ... ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању оптужнице или учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак) – односно када нису испуњене формалне претпоставке непристрасности судије, док је ставом 2. истог члана, прописана могућност изузећа, уколико постоје околности које изазивају сумњу у његову непристрасност. Дакле, установа изузећа у кривичном поступку уведена је у циљу обезбеђења претпоставки непристрасности судије.

Одлучивање о притвору, као најстрожијој мери обезбеђења присуства окривљеног за несметано вођење кривичног поступка, према одредбама члана 210. до 216. ЗКП подразумева оцену испуњености законом прописаних разлога за одређивање, продужење или укидање те мере, у оквиру којих разлога спада и оцена постојања основа сумње да је окривљени извршио кривично дело.

Критеријуми за оцену непристрасности судије приликом одлучивања, обухватају субјективни тест непристрасности, који претпоставља личну непристрасност судије, док се не докаже супротно и објективни тест непристрасности, код кога се утврђује постојање или утврђивање чињеница које могу изазвати дилему о непристрасности суда, сасвим одвојено од личног понашања било ког од чланова судског већа и обухвата и ситуације функционалне природе при обављању различитих службених функција.

У случају да је судија у кривичном поступку доносио одлуке и пре учешћа у доношењу пресуде у истом предмету, укључујући и одлуке везане за притвор, постоји оправдана бојазан да тај судија није непристрасан, а степен његове непристрасности се цени у складу са обимом и природом раније донетих одлука.

Одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Шарића, адвоката Радослава Баћовића и Данила Шарића, Врховни касациони суд је посебно имао у виду релевантне одлуке Европског суда за људска права, према којима се не може увек сматрати да чињеница да је судија у кривичном поступку и пре суђења у поједином предмету доносио одлуке, укључујући и одлуке о притвору, оправдава страх да није непристрасан, те да је оно што је битно опсег и природа тих одлука (Feu

против Аустрије став 30, Nortier против Холандије став 33, Sainte Marie против Француске став 32. и Драгојевић против Хрватске став 114. до 118.) а да се у сваком предмету, посебно цени као релевантно питање, у којој је мери судија ценио околности предмета и кривичну одговорност, односно питање кривице, када је одлучивао о притвору (на пример у предмету Jasinski против Пољске став 54. до 58. у којем је утврђено да суд није учинио повреду члана 6. став 1. Конвенције, док је у предмету Romenskiy против Русије став 28. до 30. Европски суд за људска права утврдио повреду члана 6. став 1. Конвенције).

Питање мере и одлуке о притвору посебно је разјашњено у питању Haushildt против Данске у коме је Европски суд за људска права утврдио да је дошло до повреде члана 6. став 1. Конвенције у случају функционалног поступања судије у различитим фазама поступка и доношења одлука које су се, између осталог тичале продужења притвора. Између осталог, у овој одлуци је наведено да је према домаћем законодавству, судија одлучујући о притвору, морао да цени да постоји „посебно потврђена сумња“ да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет, те да је значење овог израза званично објашњено у смислу да судија мора бити уверен да постоји „врло висок степен јасноће“ по питању кривице (став 34. до 35), и да стога разлика између питања које судија мора да реши приликом одлучивања о притвору, везано за кривицу и питања о којима ће морати да одлучи приликом пресуђења, постаје нејасна, због чега је Европски суд за људска права и утврдио да је питање непристрасности суда могло да побуди сумњу, те да у датом случају постоје посебне околности које су довеле до закључка да постоји повреда члана 6. став 1. Конвенције.

Из наведеног јасно произилази да је, у сваком појединачном предмету релевантно питање, у којој мери је судија ценио околности предмета и кривицу окривљеног када је одлучивао о притвору. Питање пристраности судије у вези са његовим претходним учествовањем у поступку, везано за протек времена од претходног поступања у истом поступку, није само по себи додатна мера заштите од пристраности (Davidsons и Savins против Латвије став 57.), јер непристрасност судије у сваком посебном случају мора бити објективно испитана.

У конкретном случају у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Шарића, адвоката Радослава Баћовића и Данила Шарића, најважније питање је оно везано за упуштање већа другостепеног суда у оцену кривице окривљеног.

Чланом 2. тачка 18. ЗКП прописано је да је „основана сумња“ скуп чињеница које непосредно указују да је одређено лице учинилац кривичног дела, а тачком 19. истог члана, прописано је да је „оправдана сумња“ скуп чињеница које непосредно поткрепљују основану сумњу и оправдавају подизање оптужбе.

Према одредби члана 211. став 1. ЗКП притвор се може одредити против лица за које постоји основана сумња да је учинио кривично дело, а који степен сумње се не мења у законским одредбама везаним за притвор, након подизања оптужнице.

У образложењима решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 226/17 од 25.10.2017. године и Кж2 По1 222/18 од 15.10.2018. године у чијим

доношењима су учествовале судије Милимир Лукић, као председник већа, и Бојана Пауновић, као члан већа, образложено је постојање оправдане сумње да је окривљени Дарко Шарић један од организатора криминалне групе, да је био у контакту са лицима која су основано сумњива да су припадници те групе, да постоји оправдана сумња да је група од продаје опојне дроге остварила профит, да је у оквиру те групе као организатор у дужем временском периоду предузео већи број радњи извршења кривичног дела ангажовањем већег броја лица, да је исказана нарочита упорност у деловању, што значи да је постојање оправдане сумње описана на релативно детаљан начин, а који облик сумње је већи од постојања основане сумње чије постојање је неопходно приликом одлучивања о притвору.

По налажењу Врховног касационог суда, судије Милимир Лукић и Бојана Пауновић су образлажући постојање оправдане сумње у решењима о продужењу притвора окривљеном Дарку Шарићу, изразили висок степен јасноће у погледу кривичног дела окривљеног, као и целе организоване криминалне групе, у већој мери него што је то неопходно за доношење одлуке о притвору.

Утврђење постојања оправдане сумње подразумева да су судије Милимир Лукић и Бојана Пауновић оцениле да постоји скуп чињеница које непосредно поткрепљују основану сумњу, а оправдана сумња представља квалитет сумње који оправдава подизање оптужбе, па се утврђење постојања таквог квалитета сумње код одређеног судије може уподобити процесној улози судије приликом потврђивања оптужнице, која процесна улога представља основ за обавезно изузеће прописано одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Иако је судија по закону и у складу са својом функцијом, дужан да одржи поверење у своју независности и непристрасност, формирано предубеђење тих судија који су о притвору против окривљеног одлучивале више пута, јесте таквог квалитета да представља околност која нарушава претпоставку непристрасности судије, због чега је у конкретном случају непристрасност функционалне природе судија Милимира Лукића и Бојане Пауновић, доведена у питање, па су испуњени разлози за обавезно изузеће ових судија у поступку одлучивања по жалбама на првостепену пресуду.

Судије Милимир Лукић и Бојана Пауновић, у конкретном случају, нису изузети приликом доношења другостепене пресуде, па је по налажењу Врховног касационог суда, а имајући у виду члан 6. став 1. Конвенције о заштити људских права и основних слобода, ставове изражене у одлукама Европског суда за људска права (Feu против Аустрије, Sainte Marie против Француске, Nortier против Холандије, Haushildt против Данске, Davidsons и Savins против Латвије, Драгојевић против Хрватске, Jasinski против Пољске и Romenskiy против Русије), као и ставове изражене у одлукама Уставног суда Србије Уж 4461/10 од 30.01.2014. године и Уж 12021/17 од 04.01.2020. године и Врховног касационог суда Кзз Рз 2/2014 од 19.06.2014. године, Кзз ОК 33/2019 од 17.12.2019. године и Кзз 236/2021 од 11.03.2021. године, другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, како се то основано захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Шарића, адвоката Радослава Баћовића и Данила Шарића, указује.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Шарића, адвоката Радослава Баћовића и Данила Шарића, као основан, па је у односу на овог окривљеног, а у смислу одредбе члана 489. став 2. ЗКП и у односу на окривљене Горана Соковића, Жељка Вујановића, Марка Пандрца, Николе Димитријевића, Ненада Новаковића, Бошка Недића, Петра Обрадовића, Небојше Сретеновића, Михајла Ђоковића, Родољуба Радуловића, Борислава Туњића, Милана Миловца, Живка Сибинског, Дарка Тошића, Милоша Цајића и сведоке сараднике АА, ББ и ВВ, укинуо правноснажну пресуду Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 22/19 од 12.06.2020. године у осуђујућем делу, у ставу I и III изреке те пресуде и предмет, у том делу вратио Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање, да би се у поновном поступку, а имајући у виду примедбе изнете у овој пресуди, донела правилна, јасна и на закону заснована одлука.

По налажењу Врховног касационог суда, све напред наведено не може се односити на учешће судије Сретка Јанковића у доношењу другостепене пресуде, јер се веће није упуштало у оцену степена кривице окривљеног Дарка Шарића и других чланова организоване групе, приликом доношења решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 269/18 од 27.12.2018. године, којим је првостепено решење о продужењу притвора окривљеном Дарку Шарићу укинута због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП (нејасни разлози о испуњености услова за продужење притвора), па се непристрасност судије Сретка Јанковића у доношењу другостепене пресуде, не доводи у питање.

У складу са напред изнетим ставом, по налажењу Врховног касационог суда, не доводи се у питање ни непристрасност судије – председника већа Синеише Петровића приликом доношења пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К. По1 82/16 од 10.12.2018. године, која је према наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Шарића, адвоката Радослава Баћовића и Данила Шарића доведена у питање јер је овај судија, пре учешћа у доношењу првостепене пресуде, одржао рочишта за одлучивање о споразумима о признању кривичног дела, а потом и донео девет пресуда којима су у односу на друге окривљене у овом кривичном предмету ти споразуми прихваћени, донео решења о саслушању три сведока сарадника и одлучивао у поступку за привремено одузимање имовине од сведока сарадника. Ово стога што приликом предузимања наведених радњи, током првостепеног поступка, а које су у свему предузете у складу са законом, у фокусу судије Синеише Петровића није било питање постојања оправдане сумње да су окривљени, који су касније оглашени кривим првостепеном пресудом, извршили кривична дела, па се непристрасност овог судије приликом доношења првостепене пресуде не доводи у питање.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Милоша Цајића, Бошка Недића, Борислава Туњића, Жељка Вујановића, Родољуба Радуловића, Николе Димитријевића, Петра Обрадовића, Милана Миловца и Ненада Новаковића, Михајла Ђоковића, Горана Соковића, Небојше Сретеновића и Дарка Тошића, у наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Шарића, адвоката Дејана Лазаревића, као ни у оцену осталих навода захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Шарића, адвоката

Радослава Баћовића и Данила Шарића, с обзиром да је то у оваквој процесној ситуацији, беспредметно.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић